

Sygn. akt III CZ 36/11

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa H. D., A. D., B. M. i D. Z.

przeciwko R. W., E. L. i J. G.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 lipca 2011 r.,

zażalenia pozwanego R. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 2 marca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 2 marca 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną pozwanego R. W., wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 9 listopada 2010 r., wydanego w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Sąd Okręgowy stwierdził, że w sprawach o prawa majątkowe skarga kasacyjna jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 50 000 zł; w rozpoznanej sprawie wartość ta została oznaczona na kwotę 1000 zł, zatem skarga podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu pozwany zarzucił, że niniejsza sprawa nie ma charakteru sprawy o prawa majątkowe, gdyż dotyczy „wyłącznie wykreślenia wpisu prawa służebności drogowej i prowadzenia rur”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że sprawami o prawa majątkowe są sprawy, w których przedmiot ma wartość majątkową, a więc sprawy obejmujące żądanie zmierzające do realizacji prawa mającego bezpośredni lub pośredni wpływ na stosunki majątkowe powoda (por. np. uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 1961 r., 2 CR 909/59, OSPiKA 1962, nr 1, poz. 8). Podkreśla się, że przez prawa majątkowe rozumie się w szczególności prawa rzeczowe, a także wierzytelności opiewające na świadczenia majątkowe, małżeńskie prawa majątkowe, większą część praw zaliczanych do tzw. własności intelektualnej oraz roszczenia pieniężne, choćby służyły do ochrony dóbr niemajątkowych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2006 r., I CZ 95/06, nie publ.). Z tych względów w judykaturze jednoznacznie przyjęto, że sprawy o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym są sprawami o prawa majątkowe (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2002 r., II CZ 125/02, nie publ., z dnia 24 stycznia 2003 r., V CK 8/03, „Izba Cywilna” 2003, nr 11, s. 53, z dnia 7 lutego 2003 r., III CZ 5/03, „Izba Cywilna” 2004, nr 3, s. 47, z dnia 12 maja 2006 r., V CZ 27/06, nie publ., z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZ 85/06, nie publ. i z dnia 16 stycznia 2008 r., IV CZ 115/07 nie publ.).

Stanowisko to znajduje wsparcie w art. 17 pkt 4 k.p.c., który dotyczy spraw o prawa majątkowe i do tej kategorii spraw zalicza wprost sprawy o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, niezależnie od rodzaju prawa podlegającego wpisowi. Konkluzja ta wynika także z § 8 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz § 7 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), które w sprawach o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym przewidują opłaty za czynności adwokackie i radców prawnych obliczone od wartości przedmiotu sporu, co – stosownie do art. 19 k.p.c. – jest wymagane wyłącznie w sprawach o prawa majątkowe.

Sformułowany przez pozwanego zarzut naruszenia art. 398² § 1 k.p.c. i art. 19 k.p.c. jest zatem nietrafny. Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).